

[Munch-Petersen.]

om til disse saakaldte Arbejdsanstalter, saa det bliver jo i Realiteten det samme. Det er den Ungdom, som strejfer rundt paa Landevejene, som ikke har noget Hjem, som maa-ske aldrig har kunnet komme ind i Produktionen, som aldeles ikke er arbejdsu villige eller asociale, men som ikke har nogen Mulighed for at komme i ordentligt Arbejde, fordi Samfundet ikke byder dem de Muligheder, som de havde Ret til at kræve — det er dem, som nu rammes af disse Bestemmelser.

Det passer altsaa ikke, at Fattighjælp kun vil ramme de saakaldte asociale Individier. Naar man indskrænker den normale Hjælp uden Fattighjælps Virkning og fastlægger det efter disse ganske bestemte Regler, vil det især i Krisetider med den store Arbejdsløshed bevirke, at langt flere kommer under Fattigvæsenet.

Saa er der Ændringen af Betegnelsen „Kommunegæld“ til „Kommunehjælp“. Det ærede Medlem Hr. Krag forklarede nu, hvad Meningen var med denne Ændring: at det skulde være mere ydmygende at anmode om Kommunehjælp. Derfor har man brugt dette Udtryk. Men i Realiteten er det jo det samme, idet det netop skal være en Gæld, man stifter. Der er blot brugt en Betegnelse, som altsaa skal være mere ydmygende, samtidig med at de paagældende dog skal betale Hjælpen tilbage.

Det er latterligt med den Fornærmelse, det konservative Folkeparti her som ved andre Lejligheder lægger for Dagen, fordi det ikke har været med i de fortrolige Forhandlinger, som førte til Kriseforliget mellem Venstre og de to andre Regeringspartier. Og alligevel formaar man jo ikke at bevise det, som man vil paastaa: at det skulde være Venstre, som har trukket det korteste Straa i det Forlig, som er sluttet, og i den Socialreform, som bl. a. er blevet Resultatet af dette Forlig, fordi det netop er de gamle Principper, man bygger paa.

Jeg kan her paaberaabe mig en meget stor Autoritet paa dette Omraade, nemlig den højtærede Socialminister, som ved første Behandling af Forslaget om Folkeforsikring udtalte — med Formandens Tilladelse skal jeg citere det:

„Men naar der her er Tale om en Menneskealders successive Lovgivning . . . , saa vil det være formaalsløst at begynde at diskutere de bærende Principper; saa maa man søge paa det Grundlag, der foreligger, at naa til en Afslutning, en foreløbig Afslutning af denne Lovgivning . . . .“

(Socialministeren [Steincke]: Om Folkefor-

sikring). Ja, Folkeforsikringen; man tog netop ved den Lejlighed en principiell Debat baade om Forslaget om offentlig Forsorg og Forslaget om Folkeforsikring, om hele Socialreformen. Det er de bærende Principper, som kommer til Udtryk i denne Lov, altsaa de samme Principper som tidligere, saa hvis dette, som man her med gensidige Lykønskninger fremhæver, er Resultatet af et langt Livs Arbejde, maa det siges at være et magert Resultat.

Selvfølgelig er der gjort et stort teknisk Arbejde af Ministeriets Tjenestemænd, et Arbejde, som er uhyre paaskønnelsesværdigt, med at samle en Masse tidligere Love i en enkelt eller et Par Love. Det kan være et udmærket teknisk Arbejde, men med Ændring af det bestaaende i Principperne har det intet at gøre, det er de gamle Principper i forværret Form.

Krag: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, at ethvert Menneske, altsaa ogsaa jeg, maa virkelig føle med ham i den Situation, hvori han er anbragt. Dér sad nu det ærede Medlem hyggeligt og lunt ved Forhandlingsbordet, udfornede det ene Forslag efter det andet som Forhandlingsgenstand og mødte udtalt Imødekommen overfor mange af sine Forslag og Udtryk for Taknemmelighed for den gode Villie til at naa et Resultat, som det ærede Medlem lagde for Dagen, den gode Villie, som jo allerede i 1930 fyldte det ærede Medlem og hans Parti, saaledes at det er mig bekendt, at man i Regeringspartierne efter det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Tale nærede en ubetinget Tillid til, at man skulde kunne gennemføre denne Reform med konservativ Støtte. Og saa — ligesom det hele gaar allerbedst, bliver det ærede Medlem af sine Partifæller vist udenfor, ud i den kolde Sne, og har dér maattet staa og se forventningsfuldt paa, at Resultaterne sammensmededes derinde, hvor det ærede Medlem havde været og i Virkeligheden befandt sig saa vel. Dertil kommer, at han nu faar den Opgave at skulle kritisere det Resultat, som vi alle ved, det ærede Medlem saa særdeles gerne vilde have været med til at tilvejebringe.

Det ærede Medlem gjorde paa ny nogle Betragtninger gældende med Hensyn til Forslagets finansielle Virkninger og citerede Udtalelser af mig, som gav Udtryk for en Kritik af det finansielle Resultat, som var beregnet paa Grundlag af det oprindelig fremsatte Forslag. Dette Citat vedkender jeg mig. Det var og er Udtryk